

Αυτό το τόσο συναισθηματικό, βαθύ, ανθρώπινο μεδούλι του Χριστιανισμού που κορυφώνεται με τα Άγια Πάθη, το θυμούνται κάθε άνοιξη οι απανταχού πιστοί του Χριστιανικού δόγματος με την ευκαιρία της Μεγάλης εβδομάδας.

Το θυμούνται, ενίοτε, λησμονώντας ή καταπατώντας τις βασικές αρχές της πίστης. Η οποία πίστη, ειλικρινά τώρα, καθώς δεν κατάφερε στο σύνολό της να μετεξελιχθεί μαζί με την κοινωνία, έχει αγκυλωθεί ανάμεσα στην αυστηρότητα και τα θαύματα, με δόσεις άρρωστου φανατισμού, όρα αφορισμούς, Ιερά Εξέταση, και τόσους άγνωστους που βάδιζαν στο ίδιο πύρινο μονοπάτι του Τζιορντάνο Μπρούνο.

Θαύματα όπου τα αυγά βάζονται αφ' εαυτών, οι ιχθείς που ζωντανεύουν στο τηγάνι, το ύδωρ που μετατρέπεται εις οίνον και οι τυφλοί που αντικρίζουν το φως, ήταν κάποτε αναγκαία για να δώσουν πνοή σε απελπισμένους. Όχι δηλαδή ότι δεν υπάρχουν τη σήμερον ημέρα απελπισμένοι, τουναντίον μάλιστα αριθμητικά είναι σαφώς πολύ περισσότεροι, αλλά στον 21^ο αιώνα, συγγνώμη κιόλας, αλλά οι επιστήμες σώζουν περισσότερους απ' ό,τι η θρησκευτική πίστη. Και θα συνεπλήρωνα με τρόπο όχι τόσο υπερβολικό πως, καταστρέφουν και λιγότερους.

Φτάνουμε κάποτε και ενώπιον του Πιλάτου. Όπου μη πεισθείς για την επαναστατικότητα του Ιησού (η επαναστατικότητα υπήρξε πάντοτε το ακάνθινο στεφάνι της εξουσίας) φέρνει στο πλήθος το δίλημμα: Ποιον να στείλει στο σταυρό; το διαπιστωμένο φονιά Βαραββά, ή τον αθώο Χρηστό. Και τι διαλέγει ο όχλος; Να σταυρωθεί ο αθώος. Είναι ο θρίαμβος του μίσους και ο τάφος της ουσίας του Χριστιανισμού. Της αγάπης. Από την άλλη, θα υπάρξει και εκείνο το φοβερό: «Αρχή σοφίας φόβος Κυρίου».

Υπερισχύει το μίσος που είναι ισχυρότερο από τη λογική, ο φανατισμός που είναι σαν άσυλο τρελών και κάποιος κυνικός, ή ένας άθεος θα σχολίαζε με μια δόση αναίδειας: «
τζάμπα πήγε το παλικάρι
»

Ο Ελληνισμός, βεβαίως, οφείλει τα μάλα στην Ορθοδοξία. Ότι και όπως επιβιώνει σήμερα ως Ελληνισμός είτε πάνω στο χώμα της απόληξης της Βαλκανικής χερσονήσου, είτε οπουδήποτε πάνω στην πλάση. Ήταν στήριγμα. Για τις φορές που υπήρξε τροχοπέδη, δεν είναι της παρούσης.

Μεγάλη Παρασκευή σήμερα και όπως το 'γραψε και ο Βάρναλης στο «οι πόνοι της Παναγιάς»: *Χίλιες φορές να γεννηθείς, τόσες θα σε σταυρώσουν.*